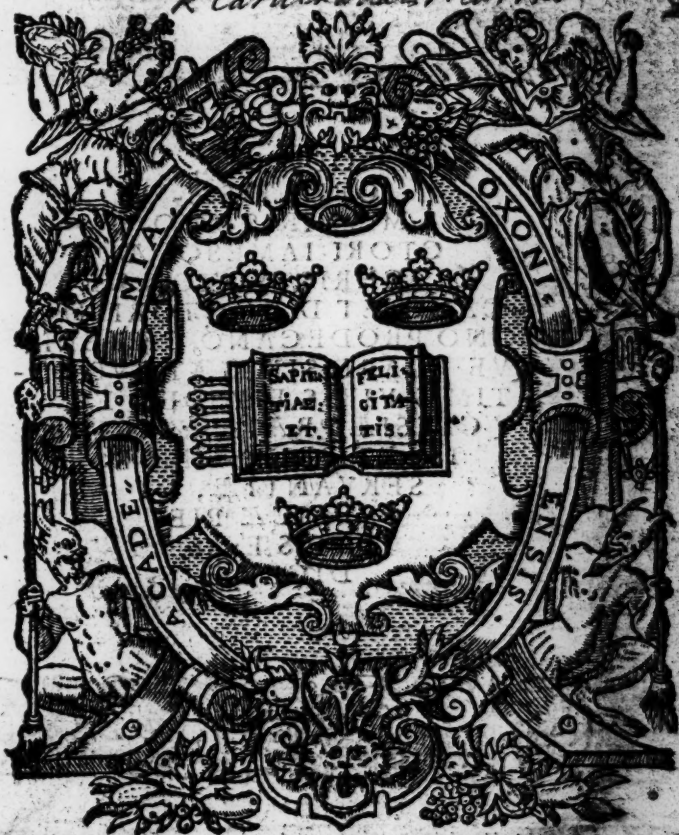

IN CATILINARIAS PRODITIONES, AC PRODITIONES

RES DOMESTICOS, Odo 6.

R. Catilinariae & Catilinae

OXONIÆ, ex Officina Typographica IOSEPHI
BARNESI, & veniunt in Cœmeterio Paulino,
sub signo capitis Tygurini. Anno 1586,

ODÆSEX,
ORNATISSI-
MIS VIRIS D.DO-
CTORI IAMESO, Æ-
DIS CHRISTI OXON. DE-
CANO, ET D. DOCTORI HE-
TONO PRODECANO, CÆTERIS-
QUE CLARISSIMIS ATQUE OP-
TIMIS VIRIS EIVSDEM EC-
CLESIAE PRÆBENDARI-
IS, ET PRIVATÆ OB-
SERVANTIÆ, ET
PVBLICÆ PIE-
TATIS ERGÔ,
DICATÆ.

In Domesticas, & imma-
nes nostrorum hominum ac
temporum prodiciones,
ODE PRIMA.

Nunc est per auras cum libet hinc rapi
Quacunq; turbo præcipitem vehat,
Alcidis ultra vel columnas,
Magnanimosue Draci labores.

Nunc est sub antro quando libet regi,
Ipsiq; vitam degere cum feris,
Et glande vescentem caducâ
Innocuis latitare Syluis.

Quò Proditoris nulla domestici
Pertingat unquam fama, ubi perfidus,
Lesq; maiestatis unquam
Nemo mihi reus audiat.

Quæ dura credam toxica moribus
Aspersa nostris? tempora quæ putem?
Quæ terra? quæ gens? quæ libido
Non nisi grande nefas patrandi?
Fecunda culpa nostra quot edidit
Ætas Cethegos? quot citò Lentulos?
Iam creber urbi, Consulq;
Insidias Catilina tendit.

Monstrumq; maius, crimina pullulant
Dum puniuntur: iamq; oritur scelus
Non unum in uno, sed resecta
Proditio, velut Hydra, crescit.

Ecquando ponet vincula carnifex?
Sontisq; tabem sanguinis abluet?
Ecquando securas secures
Aspiciam, vacuamq; Turrim?

O Christiani infamia seculi
 Contracta nuper: prob scelus, & nefas
 Non iam Britannis, sed vel ipsis
 Turcigenis etiam pudendum.
 Nostri quis orbis, vel Tagus eluet
 Nilusue tantam, vel Thamesis notam?
 Non ipse qui cingit Brit annos
 Ceruleus pater expiavit.
 Collecta, per tot secula, criminum
 In nos redundat sarcina, perdito
 Aeuo grauiamur, quo malorum
 Omne genus, scelerumq, regnat.
 Non his, inuentus incluta, moribus
 Regno ferocem adiecit Hyberniam,
 Gallumq, & Hispanum fugauit
 Non semel, indomitumq, Scotum.
 At nostra turpi dedita luxui,
 Fortisq, solam virginis in necem,
 Artes dolosas tractat, ex quo
 Italico medicata fuce est.

In horribilem, & plane Ca-
 tilinariam coniurationem

nouissimè factam,

ODE 2.

E Rgône si quid fraus poterat mala,
 Exstinctam Elsam lugubris Anglia
 Iam fleret? arderentq, naues?
 Iam patriam cinis occuparet?
 O impiorum viscera barbaro
 Obducta ferros posteritas fidem
 Facti negabit, vix vel etas
 Nostra putet scelus institutum.

Regina

Regina tantum quid meruit pia?
 Regina mitis Candida pectore,
 Diuina virgo, quàm recurrens
 Nil melius videt orbe Titan.
 Non illa vobis, dira lues, placet:
 Ast illa nobis per placet, & Deo,
 Sanaq; plebi, quam tuentur
 Tot Procerum, populiq; vota.
 Vos terra Diris prosequitur pijs,
 Poscitq; penas immiserabiles;
 Odere cines, virginumq;
 Casta cohors scelus execratur.
 Vix dum ipse tantos deposui metus;
 Totus stupeſco, membra quatit tremor,
 Cum destinati seua mentem
 Forma mali subit, atq; imago.
 Detestor omen; sed video tamen
 Crudeli Elisam vulnere sauciam,
 Pulchros per artus ire cerno
 Virginei lateris cruorem.
 Collapsa ceruix in niveos sinus
 Laxe recumbit: sic vbililia
 Succisa languescunt aratro,
 Aut pluuia gravidum papauer.
 Flagrare classem cerno Britannicam,
 Vrbes cremari, femineos rapi
 Artus capillo, virginesq;
 Et iuuenes trepidare inermes.
 Quò tam impotenti Musa ruis pede?
 Ah siste: res hac digna Philippicis,
 Aut asperi diris lambis
 Archilochi, aut Seneca cothurno.

In Serenissimam Reginam

Elizabetham ex imminente
capitis periculo creptam,

ODE 3.

Quis mihi centum Deus ora, centum
Quis dabit linguas, totidemq; voces
Ferreas, plena pia quæ refundant
Gaudia mentis?

Musa, dic cantus, age, seculares,
Carmen in Festo mihi seculari
Prome, quod longum, Dea, seculari
Vinat honore.

Quò rapis Cleio? videor repente
Iam super Pindo, gelidouc in Hæmo,
Iamq; Parnassi placido vagari
Vertice montis.

Ecce, quæ cerno, loca grata, Tempe?
Quasq; per ripas eo, quos per amnes?
Quis Caballini me a labra fontis
Proluit undâ?

Proluor; nam quæ mihi mens canendi,
Quis furor vênit nouus, unde tantus
Ardor inuasit? libet incitatum
Fundere carmen.

Daulias non me Philomela cantu
Non olor vincet, licet illa tristes
Defleat casus, licet ille iam sit
Iam moriturus.

Ver sibus non me superet Catullus,
Nec lyrâ Flaccus, licet ille doctus,
Hic licet præstet Lyricis, & astra
Vertice tangat.

Quid

Quid moror? non me superabit Orpheus
Thracius, quamuis pater hūc Apollo,
Nec Linus, quamuis Dea mater illi

Calliopea.

Sospes exstructo (memorare dulce est
Quod pati durum nimis ab fuisset)
Sospes erepta est quasi fax Elisa

Nuper ab igne.

Quam Proditorum propè funerarat
Turba periuris scelerata dextris,
Ni Deus tutam medios per enses

Eripisset.

Ergo si remo mare defatigans
Seruus Hispano, mediusue Turcis
Degerem infelix, Libycisue nudus

Syrtibus exul,

Annos lato tamen ore cantus
Funderem, ad remi modulantis ictum,
Muneris tanti memor, exararem

Carmen arenā.

Iamq; vix memet capio, libetq;
Eloqui, mens est ululare syluis
Menadum ritu iuuat, & decorum est

Ire per antra.

Efferor; quid si minus appropinquet
Auribus diua mea vox Elisa?
Audient colles tamen, & sonabunt

Vndiq; rura.

Voce campanas superabo septem,
Audiet longè, mediumq; sese

Rumpet Hispanus, veluti Medea solutus
Carmine serpens.

Audiens

*Audent dum; neq; vel leana,
Vel lupi occursum metuam, vel apri,
Dum cano latus nece liberatam*

Elisabetham.

*Me tegat mundi plaga inhospitalis,
Seu gelu squalens, nimio uè sole,
Dulce erit salua meminisse Elisa,
Dulce referre.*

**Proditorum nefarios co-
natus plerumq; irritos esse,**

ODE 4.

Quò Proditorum stultaruit cohors?
Quid spes inanes pascit, & impias?
Quid nec tu occultos furores?
Et vacuas meditatur iras?
Ecquando vanos sentiet exitus,
Triste sç casus, illachrymabilis
Fato trahentes se, domumq;
Et proanos, sobolemq; nequam?
Namq; ut reuulsam seditionibus
Deleret urbem Gallus, & insolens
Hispanus, authores ad ipsos
Quanta mali quoq; pars rediret?
Delectet hostem proditio, tamen
Quis Proditorum diligit, aut fide
Credat secundâ, ex quo fefellit
Prima Deum, patriam, & penates?
Suspectus ergo turpiter exiget
Vitam, acriorem morte, sibi grauis,
Et seculi crimen, Deiq;
Ira furens, hominumq; pestis.

Quid

*Quid quòd rebellem turris abenea
Vt cingat, & nox vel pice nigrior
Occulset insanos tumultus,
Ante diem facinus patebit.
Claudat fenestras impius, & fores
Obducatur mille, tegat leues
Rimas recessu Dedalæo
Implicitum Labyrinthus abdat:
Postes loquentur consilium tamen,
Eliminabit ianua, garrient
Ipsa volucres, & susurros
Ambiguos pia musca sparget.
Ne crede syluis, cum scelus apparas,
Aurita sylua est: ne domui tue,
Insunt ocelli muris, domusq;
Tota nefas videt, & recludet.
Vt nemo prodatur: ne tibi, ne tue
Confide menti: saepe tremens timor,
Horrorq; vultus, saepe pallor,
Sape stupor scelus occupauit.
Vt tute celes: quæ tamen excedent
Cura, quis angor pectoris, & mina
Insomniorum? hic crede Manes,
Et triplices habitare Diras.
Omnem expauescit Proditor ad sonum,
Horret susurros, omnia dum putat
De se referri, seq; nullo
Proripiet pede persequente.
Collum ille zonâ pensilis a trabe,
Rectè sequitur à fregit, is excidit
Menti, venenum absorpsit alter,
Hic proprio latus hausit ense.*

*Si cogitati tanta animum grauet,
Qua deprehensi est sarcina criminis?
At perpetrati quanta poena est?
Qui stimuli, furiaq; pungunt?
Ultor rebellem persequitur Deus,
Et cogitatos deserit exitus,
Ridetq; fraudes, & nefando
Supplicium capiti reſeruat.*

*In Proditores, ſummeque impi-
um facinus eſſe Principi vio-
lentas manus inferre,*

ODE 5.

*Q**uiſquamné credat? relligio nefas
Immane velat; tollere Principem
Caelo beatur, reſq; ſancta eſt,
Grande ſcelus pietas vocatur.*

*Hoc crimini vnum deſuerat, Deum
Facto aduocari: deſine Proditor
Et numen inſons inquinare,
Et Superos onerare probris.*

*Saulemné Dauid prodidit impium,
Iam Rex, & hoſtem? quid ſimile eſt tamen?
Nec Saul Elſa eſt, nec ſub illo
Vos geritis pia bella Rege.*

*Is dormienti grande nefas putat
Scidiſſe veſtem: vix cyathum manu
Haſtamq; tollit; vos Elſa
Et vigili, caput auferetis?*

*Is fata Saulis triſtia flet pius,
Et nuntiantem morte remunerat,
Vel mentientem; vos Elſam
Fletis adhuc ſupereſſe terris?*

Certe

*Certè tyrannum, vel citus auferet
Morbis, vel ensis. quem patitur Deus
Nos ferre par est, & piorum
Arma, preces lachrymaq; sunt.
At Sheba Regem pessimus optimum
Conatur armis tollere subditis:
Davidis ergo est non ferire,
Degeneris fera dextra Sheba est.*

*Ad Serenissimam Reginam Eli-
zabetham, ne Proditoribus parcat,
eiusque salutem Deo charam esse,*

ODE 6.

O *Patre forti filia fortior,
Et matre pulchrâ filia pulchrior,
Regina, nostrarumq; robur
Post Superos, columnaq; rerum:
Dic diua virgo, mens tibi quæ fuit?
Vultus serenos quis subiit color,
Cum Proditorum prima nuper
Fama tuas violaret aures?
Ecquid timebas? ecquid & in genis
Pallor sedebat? pectoris O fides:
Non tu timebas virgo multos,
Cervæ canes, placida agna tygres.
Illud gemebas, quod fuerat tibi
Stringendus ensis; quid doleas tamen?
Effer secures, & nefandum
Pœna comes scelus insequatur.
Tichburne (quæso des veniam Anglia,
Et diua virgo) me miseret tur,
Digna q; fædo molliori
Salisbury miseret iuventa.*

Non

*Non illa mens est, non animus mihi
Mordere Manes; non ego mortuis
Insulto latus, non cruoris
Vlla mihi subijt voluptas.
Odi cruentum supplicij genus;
Vester redundet sanguis ei in caput,
Qui crimen ingens suavit, at nos
Nulla grauet sobolemnè culpa.
Sed charitates continet omnium
In se una cunctas patria nobilis.
Tichburne, iam nec me tui, nec
Salsbery miseret iuuenta.
Tu me seuerum patria, tu facia
Regina, durum: me capitis tui
Regina chari, me tuorum,
Me patria miseret, meiq;
Semperne strictas ut latus in tuum
Sicas timeres? tuta foris, pedem
Nunquamne figas? tunc anito
Ut solio trepides inulta?
Nos Proditoris ludibrium improbi
Et prada simus? nos miseros neci
Designet impune, & superbium
Instituatur, duce te, triumphum?
Illis periculo dispereant suo
Nati gygantum sanguine; spiritus
Contunde sublimes, malumq;
Eueniat male cogitanti.
Pindo Tiphoeus Pelion obruat,
Ossamq; Olympi mole cacuminet,
Frendant Gygantes, & reuulsas
Enceladus, iaculetur ornos:*

Maiores

*Maior trifulco fulmine Iuppiter
Sternet rebelles, impiger aggeres
Euertet, aeternūq; flammis
Sulphurea cruciabit Aetna.
Titana proles consilij ferè
Expers, ruinam mole trahit suā.
Odere Diui quicquid altum
Tentat iter, vetitūq; nobis.
Calo minatur qui solio inuidet:
Cognata regum est conditio Iouis
Quos qui laceffit fraude, seu vi,
Ille Deum petit impar armis.
Unquamné surgat tam nigra lux mihi
Quā casam Elisam vulnere defleam?
Non illa lux surget, Deusue
Tale nefas patietur vnquam.
Nec te venenum, nec dolus auferet,
Nec sica, nec vis, molliter occides
Matura fati, hac Sibyllam
Crede tibi cecinisse vatem.*

FINIS.

